

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

RECOMANDĂRI

COMITETUL EUROPEAN PENTRU RISC SISTEMIC

RECOMANDAREA COMITETULUI EUROPEAN PENTRU RISC SISTEMIC

din 24 septembrie 2020

privind identificarea entităților juridice

(CERS/2020/12)

(2020/C 403/01)

CONSILIUL GENERAL AL COMITETULUI EUROPEAN PENTRU RISC SISTEMIC,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (2) literele (a), (b), (d) și (f) și articolele 16-18,

având în vedere Decizia CERS/2011/1 a Comitetului european pentru risc sistemic din 20 ianuarie 2011 de adoptare a Regulamentului de procedură al Comitetului european pentru risc sistemic ⁽²⁾, în special articolul 15 alineatul (3) litera (e) și articolele 18-20,

întrucât:

- (1) Economia mondială se bazează pe o rețea complicată, strâns întrepătrunsă și extrem de complexă de tranzacții financiare care sunt create de un număr mare de contracte transfrontaliere cu efecte care se resimt în întreaga lume. Această rețea cuprinde nu numai instituțiile financiare, ci și entitățile care întrețin relații atât între ele, cât și cu piețele financiare. Scindarea oricărui nod esențial în această rețea are potențialul de a cauza demantelarea unor mari părți ale întregii rețele, cu implicații globale semnificative. Identificarea clară a entităților individuale și a conexiunilor dintre acestea reprezintă o cerință esențială pentru a schița o hartă fiabilă a peisajului economic și financiar mondial, necesară pentru a reduce contagiunea.
- (2) Contagiunea financiară apare deoarece entitățile financiare și nefinanciare sunt legate prin tranzacții financiare, precum și prin active și pasive financiare. Canalele de contagiune sunt create prin expunerea directă prin legături între sectoarele financiare și nefinanciare, precum și prin expunerea indirectă, în cazul în care entitățile fac parte din același grup. Contagiunea dintre entitățile financiare și cele nefinanciare se poate răspândi în ambele direcții și este cu atât mai evidentă în timpul crizelor. Astfel, o criză financiară se poate răspândi de la sectorul financiar la cel nefinanciar, fapt demonstrat de falimentul băncii de investiții Lehman Brothers, în 2008; o criză economică se poate răspândi de la sectorul nefinanciar la cel financiar, la originea acesteia aflându-se, de exemplu, supraîndatorarea entităților nefinanciare sau orice situație gravă de criză a cererii sau a ofertei. Efectele economice și financiare ale crizei cauzate de pandemia coronavirus (COVID-19) oferă un exemplu de interconexiuni strânse între sectorul nefinanciar și cel financiar. Facilitarea identificării corecte a entităților nefinanciare este, prin urmare, la fel de importantă ca și identificarea corectă a entităților financiare, pentru a asigura stabilitatea financiară.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 1.

⁽²⁾ JO C 58, 24.2.2011, p. 4.

- (3) Marile grupuri financiare, cum ar fi cele ale instituțiilor de importanță sistemică la nivel mondial (G-SII), au structuri juridice foarte complexe care concentrează numeroase obligații, inclusiv multe care sunt mari. G-SII au adesea un număr semnificativ de filiale și/sau sucursale internaționale și interacționează cu numeroase contrapărți majore. Intrarea în dificultate a uneia sau a mai multor astfel de G-SII ar avea un impact negativ asupra sistemului financiar din multe țări și, în general, asupra economiei mondiale. Au fost instituite politici pentru a reduce atât probabilitatea intrării în dificultate a G-SII, cât și impactul unei astfel de intrări în dificultate. Acest din urmă obiectiv ar putea fi realizat prin îmbunătățirea măsurilor de redresare și rezoluție la nivel mondial. Cu cât structura grupului este mai complexă, cu atât sunt mai mari costurile și perioada de timp necesare pentru recuperarea și rezolvarea acesteia. Identificarea acestor grupuri, precum și a entităților juridice și a structurii generale a acestora este, prin urmare, esențială pentru asigurarea stabilității financiare.
- (4) În 2012, G20 a aprobat recomandările Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) referitoare la cadrul de dezvoltare a unui sistem mondial de identificatori internaționali ai entităților juridice (*legal entity identifier* – LEI) pentru părțile la tranzacțiile financiare și a încurajat adoptarea la nivel mondial a LEI pentru a sprijini autoritățile și participanții pe piață în identificarea și gestionarea riscului financiar ⁽³⁾. De la introducerea sa, LEI a fost adoptat de peste un milion de entități din peste 200 de țări. Utilizarea unui identificator unic, exclusiv și universal al entității juridice a sporit capacitatea autorităților de a evalua riscurile sistemice și în evoluție și de a adopta măsuri de remediere. În special, identificarea clară a părților contractuale într-o rețea de contracte financiare globale procesate electronic la o viteză foarte mare permite autorităților să utilizeze tehnologiile existente pentru a analiza interconectivitatea, a identifica lanțurile potențiale de contagiune și a urmări abuzurile de piață în scopul stabilității financiare. LEI a devenit de asemenea esențial pentru conectarea seturilor de date existente de informații granulare cu privire la entități din surse multiple.
- (5) În 2017, liderii G20 au salutat recomandările de promovare a utilizării identificatorilor comuni, în special a LEI pentru entități ⁽⁴⁾. Cu toate acestea, în 2019, într-o analiză tematică privind punerea în aplicare a LEI, CSF a enumerat o serie de provocări cu care se mai confruntă încă sistemul LEI ⁽⁵⁾. Printre acestea se numără rata scăzută de adoptare a LEI de către entități din afara pieței titlurilor de valoare și a pieței instrumentelor derivate extrabursiere; cazuri punctuale de emisiune intensă după adoptarea unor reglementări ale Uniunii, cum ar fi Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾ (denumit în mod curent „EMIR”) și Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ (denumit în mod curent „MiFIR”) fără o creștere susținută de-a lungul timpului; nivelul insuficient de adoptare voluntară a LEI; și adoptarea limitată a LEI de către entități nefinanciare. În plus, în timp ce majoritatea entităților-mamă ale grupurilor G-SII au LEI, acoperirea nu se extinde, în general, la toate filialele și sucursalele internaționale sau la toate contrapărțile.
- (6) Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) este responsabil de supravegherea macroprudențială a sistemului financiar în Uniune. În exercitarea atribuțiilor sale, CERS ar trebui să contribuie la asigurarea stabilității financiare și la diminuarea impactului negativ asupra pieței interne și asupra economiei reale. În acest scop, disponibilitatea și adoptarea pe scară largă a unui identificator unic la nivel mondial pentru a identifica fără echivoc entitățile angajate în tranzacții financiare sunt de o importanță esențială. Rata scăzută de adoptare a LEI menționată mai sus constituie un factor care ar putea limita fiabilitatea analizei stabilității financiare, îngreunând evaluarea și compararea cu precizie a riscurilor de pe piețele naționale. Prin urmare, ar trebui abordate lacunele existente în adoptarea LEI.
- (7) Scopul prezentei recomandări este de a contribui, în conformitate cu mandatul CERS, la prevenirea și diminuarea riscurilor sistemice la adresa stabilității financiare în Uniune prin instituirea unei utilizări sistematice a LEI de către entitățile implicate în tranzacții financiare. Pentru a atinge acest obiectiv, prezenta recomandare urmărește introducerea unui cadru juridic al Uniunii pentru a identifica în mod unic entitățile juridice angajate în tranzacții financiare prin intermediul LEI și pentru a face utilizarea LEI mai sistematică în ceea ce privește raportarea în

⁽³⁾ A se vedea „G20 Leaders Declaration” (Declarația liderilor G20), disponibilă pe website-ul G20, la adresa <https://g20.org/en/g20/Documents/2012-Mexico-Leaders-Declaration0619-loscabos.pdf>

⁽⁴⁾ A se vedea „Annex to G20 Leaders Declaration, G20 Hamburg Action Plan” (Anexa la Declarația liderilor G20: Planul de acțiune al G20 de la Hamburg) disponibilă pe website-ul G20, la adresa https://www.g20germany.de/Content/DE/_Anlagen/G7_G20/2017-g20-hamburg-action-plan-en__blob=publicationFile&v=4.pdf

⁽⁵⁾ A se vedea „Thematic Review on Implementation of the Legal Entity Identifier” (O analiză tematică privind punerea în aplicare a identificatorului entității juridice), disponibilă pe website-ul CSF, la adresa <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P280519-2.pdf>

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

scopuri de supraveghere și publicarea informațiilor. Având în vedere termenul de adoptare a unui astfel de cadru al Uniunii, CERS recomandă ca autoritățile relevante să își continue și să își sistematizeze eforturile de promovare a adoptării și utilizării LEI, utilizând în acest scop diferitele competențe de reglementare sau de supraveghere care le-au fost acordate prin dreptul național sau al Uniunii.

- (8) Ca prim obiectiv, recomandarea vizează garantarea faptului că toate entitățile juridice stabilite în Uniune care sunt implicate în tranzacții financiare obțin și mențin un LEI. Adoptarea LEI în Uniune a fost determinată în principal de cerințele de reglementare prevăzute în acte legislative precum Regulamentul (UE) nr. 648/2012, Regulamentul (UE) nr. 600/2014, Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ și Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾. Aceste cerințe se aplică entităților implicate în tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere, în tranzacții cu instrumente financiare derivate și alte instrumente financiare tranzacționate în locuri de tranzacționare și în tranzacții de finanțare a titlurilor de valoare, precum și emitenților de titluri de valoare. Alte acte legislative și nelegislative, cum ar fi Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾ – aplicabil instituțiilor de credit și financiare – și Recomandarea Autorității Bancare Europene (ABE) privind utilizarea identificatorului entității juridice (LEI) ⁽¹¹⁾, precum și Ghidul Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale (AEAPO) privind utilizarea identificatorului entității juridice (LEI) ⁽¹²⁾, impun sau recomandă, de asemenea, utilizarea LEI. Cu toate acestea, nu există o abordare uniformă între piețe, iar utilizarea LEI nu se extinde în prezent la sectoarele nefinanciare, ceea ce face ca acoperirea LEI să fie fragmentată și ca sectoare importante să fie excluse. Un cadru juridic al Uniunii care să reglementeze utilizarea LEI în Uniune ar asigura o implementare coerentă în toate sectoarele economiei, maximizând astfel beneficiile care decurg din utilizarea LEI. Între timp, până la adoptarea unui astfel de cadru, entitățile supravegheate din Uniune ar trebui încurajate să obțină un LEI, iar autoritățile care le supraveghează ar trebui, în măsura permisă de lege, să le solicite acestora să aibă un LEI.
- (9) Principiul proporționalității ar trebui aplicat astfel încât să se evite o sarcină suplimentară din punctul de vedere al costurilor. De exemplu, legislația Uniunii ar putea scuti entitățile mai mici care nu fac parte dintr-un grup mai mare de obligația de a obține un LEI sau ar putea solicita ca acestea să primească un LEI fără plata unor costuri. Abordarea aspectelor legate de costurile LEI printr-o abordare proporțională este foarte importantă, având în vedere că metodele de identificare a entităților juridice diferă între jurisdicții. În cadrul Uniunii, identificatorii naționali și de altă natură există și sunt utilizați pentru a acoperi nevoi specifice. De exemplu, identificatorul unic european (*European unique identifier* – EUID) este utilizat în sistemul de interconectare a registrelor comerțului (*Business Registers Interconnection System*) pentru a asigura interoperabilitatea registrelor comerțului din statele membre. Cu toate acestea, LEI, ca identificator mondial care vizează acoperirea universală și abordează o mare varietate de aplicații, este mai adecvat pentru monitorizarea stabilității financiare, având în vedere interconexiunile importante care există între entitățile din Uniune și din țările terțe. CERS este de părere că registrele comerțului din întreaga Uniune ar putea juca un rol în alocarea de LEI împreună cu identificatorii naționali și EUID.
- (10) De când LEI a devenit disponibil, autoritățile naționale de supraveghere și autoritățile europene de supraveghere (AES) au promovat puternic LEI și utilizarea sa în legătură cu cerințele de raportare. Cu toate acestea, există în continuare lacune în acest domeniu. Prin urmare, un al doilea obiectiv al recomandării este de a asigura utilizarea sistematică și cuprinzătoare a LEI pentru identificarea entităților în raportarea informațiilor financiare. În primul rând, în cazul în care entitatea care face obiectul obligației de raportare ar fi obligată să dețină un LEI pentru a se identifica, acest lucru ar permite autorităților să identifice în mod unic entitățile din diferite cadre de raportare. În al doilea rând, LEI ar trebui utilizat într-un mod mai sistematic și mai cuprinzător pentru a identifica alte entități cu privire la care entitatea raportoare este, de asemenea, obligată să raporteze informații. Astfel de entități includ – dar nu se limitează la – emitenți de instrumente financiare, contrapărți la tranzacții financiare și entități conexe.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽¹¹⁾ Recomandarea privind utilizarea identificatorului entității juridice (LEI) (EBA/REC/2014/01), disponibilă pe website-ul ABE, la adresa https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/561173/f7228238-a4c2-4e2c-9465-061a5d62bf8a/EBA_2014_00370000_RO_COR.pdf

⁽¹²⁾ Ghid privind identificatorul entității juridice (LEI) (EIOPA-BoS-14-026), disponibil pe website-ul AEAPO, la adresa https://www.eiopa.europa.eu/sites/default/files/publications/eiopa_guidelines/eiopa_2014_00120000_ro_tra.pdf

- (11) Este posibil ca o entitate pentru care trebuie raportate informații financiare să nu aibă un LEI. Acesta va fi cazul, de exemplu, atunci când o entitate stabilită în Uniune este exceptată în temeiul principiului proporționalității sau când o entitate stabilită într-o țară terță nu a obținut un LEI. Au fost deja puse în aplicare diverse acte legislative pentru a limita accesul entităților care nu dispun de un LEI la piețele financiare din Uniune. Regula din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 care este cunoscută drept „fără LEI comerțul nu este posibil”, a fost de o importanță crucială pentru adoptarea LEI în Uniune, deținerea unui LEI fiind o condiție prealabilă pentru accesul la piețele Uniunii⁽¹³⁾. În cazurile în care lipsa unui LEI nu este justificată, CERS încurajează destinatarii prezentei recomandări să adopte o abordare similară regulii „fără LEI comerțul nu este posibil”, atunci când este potrivit.
- (12) De când LEI a devenit disponibil, autoritățile statistice naționale, autoritățile naționale de supraveghere și AES au promovat, de asemenea, LEI și utilizarea acestuia în contextul publicării de informații. LEI a fost utilizat în mod voluntar sau a fost necesară utilizarea sa în anumite registre publice, la publicarea rezultatelor testărilor la stres și a altor publicări obligatorii sau voluntare de date. Cu toate acestea, LEI nu este încă utilizat în mod sistematic, deoarece acest lucru nu a devenit obligatoriu în toate cazurile, în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național. Pentru a contribui la cel de al treilea obiectiv al prezentei recomandări – și anume, de a promova conștientizarea și utilizarea LEI de către publicul larg și de a facilita accesul publicului larg la informațiile privind societățile prin utilizarea LEI – autoritățile relevante ar trebui să consolideze și să sistematizeze în continuare trimiterile la LEI în publicarea informațiilor despre entități.
- (13) Prezenta recomandare a fost elaborată ținând seama de inițiativele internaționale și europene în curs în acest domeniu, inclusiv, de exemplu, propunerile făcute de CSF în cadrul analizei tematice din 2019 privind punerea în aplicare a LEI, menționată mai sus.
- (14) Prezenta recomandare nu aduce atingere mandatelor privind politica monetară ale băncilor centrale din Uniune.
- (15) Recomandările CERS sunt publicate după informarea destinatarilor și după ce Consiliul general a informat Consiliul Uniunii Europene cu privire la intenția sa de a emite aceste recomandări și i-a dat posibilitatea de a-și prezenta reacțiile față de acestea,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

SECȚIUNEA 1

RECOMANDĂRI

Recomandarea A – Introducerea unui regim în Uniune privind utilizarea identicatorului entității juridice

1. Se recomandă Comisiei să propună ca legislația Uniunii să încorporeze un cadru juridic comun al Uniunii care să reglementeze identificarea prin intermediul unui identicator al entității juridice (LEI) pentru entitățile juridice stabilite în Uniune care sunt implicate în tranzacții financiare, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității și de necesitatea de a preveni sau de a diminua riscul sistemic la adresa stabilității financiare din Uniune și îndeplinind astfel obiectivele pieței interne.
2. Se recomandă Comisiei să propună ca legislația Uniunii care impune entităților juridice obligația de a raporta informații financiare, să includă, cu respectarea principiului proporționalității, astfel cum este exprimat în Recomandarea A punctul 1, obligația de a identifica prin intermediul unui LEI:
 - (a) entitatea juridică care face obiectul obligației de raportare; și
 - (b) orice altă entitate juridică cu privire la informațiile care trebuie raportate și care deține un LEI.
3. Se recomandă Comisiei să propună ca legislația Uniunii să încorporeze obligația autorităților de a identifica, prin intermediul LEI, orice entitate juridică cu privire la care acestea fac publice informații și care deține un LEI, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității, astfel cum se prevede în Recomandarea A punctul 1.

⁽¹³⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2017/590 al Comisiei din 28 iulie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru raportarea tranzacțiilor către autoritățile competente (JO L 87, 31.3.2017, p. 449), care prevede că „O firmă de investiții nu prestează un serviciu care declanșează obligația de a transmite un raport de tranzacție încheiată în numele unui client care este eligibil pentru identicatorul entității juridice înainte de a obține identicatorul entității juridice de la respectivul client”.

Recomandarea B – Utilizarea identificatorului entității juridice până la eventuala introducere a legislației Uniunii

În așteptarea oricărei acțiuni întreprinse de Comisie pentru a respecta Recomandarea A și eventuala introducere a legislației corespunzătoare a Uniunii, se recomandă ca, în măsura permisă de lege și sub rezerva principiului proporționalității:

1. autoritățile relevante să solicite sau, după caz, să continue să solicite tuturor entităților juridice implicate în tranzacții financiare aflate în sfera lor de competență de supraveghere să dețină un LEI;
2. la redactarea, impunerea sau modificarea obligațiilor de raportare financiară, autoritățile să includă sau, după caz, să continue să includă în aceste obligații o obligație de a identifica prin intermediul unui LEI:
 - (a) entitatea juridică care face obiectul obligației de raportare; și
 - (b) orice altă entitate juridică cu privire la care trebuie raportate informații și care deține un LEI;
3. autoritățile identifică sau, după caz, continuă să identifice, prin intermediul LEI, orice entitate juridică despre care fac publice informații și care deține un LEI.

SECȚIUNEA 2

PUNERE ÎN APLICARE

1. Definiții

În sensul prezentei recomandări, se aplică următoarele definiții:

- (a) „autorități relevante” înseamnă
 - (i) autoritățile naționale competente sau de supraveghere prevăzute în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁵⁾ și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾;
 - (ii) BCE în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽¹⁷⁾;
 - (iii) autorități desemnate în temeiul titlului VII capitolul 4 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁸⁾ sau în temeiul articolului 458 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (iv) autorități macroprudențiale cu obiectivele, mecanismele, atribuțiile, competențele, instrumentele, cerințele privind răspunderea și alte caracteristici prevăzute în Recomandarea CERS/2011/3 ⁽¹⁹⁾;
 - (v) autorități de rezoluție desemnate de statele membre în conformitate cu Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾;
- (b) „autorități” înseamnă
 - (i) autoritățile relevante;
 - (ii) ABE;

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (EU) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

⁽¹⁸⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivei 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽¹⁹⁾ Recomandarea CERS/2011/3 a Comitetului european pentru risc sistemic din 22 decembrie 2011 privind mandatul macroprudențial al autorităților naționale (JO C 41, 14.2.2012, p. 1).

⁽²⁰⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

- (iii) AEAPO;
- (iv) Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe;
- (v) Comitetul unic de rezoluție;
- (c) „identificatorul entității juridice” (LEI) înseamnă un cod de referință format din 20 de caractere pentru identificarea unică a entităților distincte din punct de vedere juridic care se angajează în tranzacții financiare și datele de referință asociate și care se bazează pe standardul ISO 17442 elaborat de Organizația Internațională de Standardizare;
- (d) „entitate juridică” înseamnă o entitate care este eligibilă pentru un LEI în conformitate cu standardul ISO17442 și cu orientările privind eligibilitatea pentru LEI publicate de Comitetul de monitorizare reglementară pentru Sistemul mondial de identificatori internaționali ai entităților juridice;
- (e) „tranzacție financiară” înseamnă, în conformitate cu punctul 1.66 litera (c) din anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²¹⁾, achiziția netă de active financiare sau creșterea netă de pasive pentru fiecare tip de instrument financiar.

2. Criterii pentru punerea în aplicare

La punerea în aplicare a recomandării, principiul proporționalității ar trebui respectat în mod corespunzător, ținându-se totodată cont de obiectivul și cuprinsul fiecărei recomandări.

3. Calendar pentru măsurile aplicate ca urmare a recomandării

În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, destinatarii trebuie să raporteze cu privire la măsurile adoptate ca răspuns la prezenta recomandare sau să justifice în mod adecvat orice lipsă de acțiune, conform calendarului menționat în continuare.

1. Recomandarea A

Se solicită Comisiei ca, până la 30 iunie 2023, să transmită Parlamentului European, Consiliului și CERS un raport cu privire la punerea în aplicare a Recomandării A.

2. Recomandarea B

Până la 31 decembrie 2021, destinatarii recomandării B trebuie să prezinte Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și CERS un raport privind punerea în aplicare a recomandării B.

4. Monitorizare și evaluare

1. Secretariatul CERS:

- (a) va oferi asistență destinatarilor, asigurând coordonarea raportării și furnizarea de modele relevante și, dacă este cazul, informații detaliate privind procedura și calendarul pentru măsurile de adoptat în urma recomandării cu scopul limitării sarcinii de raportare a destinatarilor;
- (b) va verifica măsurile aplicate de destinatari, va acorda asistență la cerere și va prezenta Consiliului general, prin intermediul Comitetului director, rapoarte privind măsurile aplicate.

2. Consiliul general va evalua măsurile și justificările raportate de către destinatari și, după caz, poate decide că prezenta recomandare nu a fost respectată și destinatarul nu a justificat în mod adecvat lipsa de acțiune.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 24 septembrie 2020.

Șeful secretariatului CERS,
în numele Consiliului general al CERS
Francesco MAZZAFERRO

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).